

днешната ми проповѣдь. Слѣшайте ѿ внимателно, за да сѣ ползвате.

ЧАСТЬ ПЪРВА.

Азъ не знаѣхъ, да ли ще можъ да ви дамъ да развѣдете, какво нѣщо може да сѣ грѣхътъ. Нищо не може да бѣде по-лесно, и нищо не може да сѣ развѣе по-мѣчно. И тамъ е причината, дѣто лесно грѣшимъ, и мѣчно сѣ покаяваме. Отъ онака, което говорятъ свѣценнители учители, и Схоластицити Богословци, ный не заключаваме дръго, освенъ че грѣхътъ е едно зло безмѣрно, понеже е хѣла противъ Бога. Нъ тѣ сѣ едни дѣла, които или развѣтъ не може да постигне, или не дѣйствуватъ въ челоуѣческата дѣша. Какво да кажѣхъ, та да ви дамъ; да развѣдете тѣи безмѣрно зло?

Нека започнѣхъ отъ тѣка. Надметѣ си, че, както е сладка водата на рѣкыты, и на изворыты, тѣи да бы была и водата на беспредѣланото това море; Яко да паднеше една капка вода, която да угорчеше за една минута водата на морето, и на изворыты, и на рѣкыты, каква горестъ бы имала онака вода? Нъ при сичко това несравненно по-голяма горестъ има грѣхътъ, който внезапно огорчава безмѣрното море на Божіето благоутробіе, щото грѣхътъ е единъ ѣдъ безкраенъ.

Дръго. Отъ сичкыты чюветвенны чюдеса, които е извършилъ Исусъ Христосъ, когато е живѣалъ въ Свѣтътъ, никое не е было едно явно доказателство на онака Божественна сила, която той е ималъ като Сынъ Божій. Той, когато начнѣхъ да прави чюдеса, и преобърна водата на вино въ Кана Галилейска; когато благослови петъ-тѣ хлѣба, и насыти петъ тысащы мѣжѣ въ пѣстыната; когато ходи като дѣхъ по морето; когато сѣ преобрази, и свѣтнѣхъ като сазнце на Таворскый връхъ; когато исцѣли слѣгата на Сотника, Петровата тыща, Разслабленіа на обчата къпель, Крзвоточиката, Прегърбената, Идропическѣтъ, и оногова, който ималъ свѣха рѣката си; когато очисти толкози прокаженны, просвѣти толкози слѣпци; избави толкози отъ нечисты дѣхове; когато възкрѣси дѣщерата Іаирова, на вдовицата сынътъ, и Лазаря, той не полѣчи дръга почестъ, освенъ да сѣ счита като единъ Чюдотворецъ, единъ Пророкъ, единъ Свѣтецъ, нъ челоуѣкъ. Онѣзи, които гледахъ чюдесата мѣ, говори